ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ මණ්ඩලයේ හා ජාතික නීති සමුළුවේ
පළමුවන වාර්ෂික සැසිවාරය ආරම්භ කරමින්
ජනාධිපති

ශ්‍රීමත් ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින්

පවත්වන ලද කථාව

1990 අගෝස්තු මස 31 වන දින

බණ්ඩාරනායක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාව

பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில்
இடம்பெற்ற இலங்கைச் சட்டவறிஞர் சங்கத்தின்
முதலாவது ஆண்டமர்வினதும் தேசியச் சட்ட மாநாட்டினதும்
அங்குரார்ப்பண விழாவின்போது அதிமேதகு ஜனாதிபதி

ஆர். பிரேமதாச அவர்கள்

ஆற்றிய உரை

1990 ஆகஸ்ட் 31 ஆந் திகதி

ADDRESS OF

HIS EXCELLENCY R. PREMADASA

PRESIDENT

AT THE INAUGURATION OF THE FIRST ANNUAL SESSION OF THE BAR ASSOCIATION OF SRI LANKA AND THE NATIONAL LAW CONFERENCE

31ST AUGUST 1990 AT THE BMICH

BKT 0123
26/08/2023

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ මණ්ඩලයේ හා ජාතික නීති සමුළුවේ පළමුවන වාර්ෂික සැසිවාරය ආරම්භ කරමින් ජනාධිපති

ශ්‍රීමත් ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින් පවත්වන ලද කථාව

1990 අගෝස්තු මස 31 වන දින

බණ්ඩාරනායක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාව

අද අපි සහභාගි වෙන්නේ ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ මණ්ඩලයේ පළමුවන වාර්ෂික සැසිවාරයටයි. මේ වැදගත් අවස්ථාවේදී තමුන්නාන්සේලා සමග එක්වීමට හැකිවීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. " නීතිය හා නීතියේ සංවර්ධනය — නව යුගයක් කරා පියවර " කියන මේ පාඨය තමුන්නාන්සේලාගේ මේ සැසිවාරයේ තේමාව හැටියට යොදගෙන තිබෙනවා. එය ඉතා අභියෝගාත්මක තේමාවක්. ඒවාගේම ඉතා උචිත තේමාවක්. අප ඉදිරියේ තිබෙන්නේ, සමාජයේ ඉතා වැදගත් වෙනස්වීම් බලාපොරොත්තු විය හැකි කාලසීමාවක්. මහජන නියෝජිතයින්, විද්වත් වෘත්තිකයින්, රාජ්‍ය නිලධාරීන් ආදි වශයෙන් අප සියලු දෙනාටම සමාජ පරිවර්තනයන්ගෙන් උද්ගතවන අභියෝගයන්ට මුහුණ දෙන්න සූදානම් වන්නට සිදු වෙනවා. මේ අභියෝග ගැන මගේ අදහස් ටිකක් තමුන්නාන්සේලා හමුවේ තබන්නට ලැබුණු මේ අවස්ථාව ගැන මා සතුටු වෙනවා. ඒවාගේම, අපට මුහුණ දෙන්නට වන සමාජ පරිවර්තන ගැනත් මගේ හැඟීම් කීපයක් තමුන්නාන්සේලා හමුවේ තබන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ශ්‍රී ලංකාවේ නීතිඥයින් වන තමුන්නාන්සේලා සියලුදෙනා අප රටට ඉතා අර්ථවත් සේවයක් කර තිබෙනවා. නීති ක්ෂේත්‍රයට මෙන්ම වෙනත්

ක්ෂේත්‍ර බොහොමයකටත් නීතිඥයින්ගේ සේවය විහිද ගොස් තිබෙනවා. නීතිඥයින්ගේ සේවා ප්‍රයත්නයන් අප ජාතියේ චරිතය ගොඩනඟන්නත් උපකාර වී තිබෙනවා. තමුන්නාන්සේලාගේ සේවයේ වටිනාකම මුදලින් මනින්න බැහැ. අපේ සමාජ ආයතන තමුන්නාන්සේලාගේ සේවයේ ආභාසයෙන් ඔපවී තිබෙනවා. තමුන්නාන්සේලා අපේ ආර්ථිකයට ආධාර කර තිබෙනවා. තමුන්නාන්සේලා අපේ දේශපාලන ක්‍රමය ශක්තිමත් කර තිබෙනවා. ජීවිතය පිළිබඳ අපේ ආකල්පත් හැඩගස්වන්නට තමුන්නාන්සේලාගේ බලපෑම විශාල වශයෙන් හේතුවී තිබෙන බව කිව යුතුයි. මේ අනුව බලනවිට නීතිඥ වෘත්තියට අප නොයෙක් අතින් කෘතඥ විය යුතුව තිබෙනවා. වරින්වර බලයට පැමිණි ආණ්ඩු තමුන්නාන්සේලා කෙරෙහි තිබෙන එම විශ්වාසය හොඳාකාරවම පෙන්නුම් කර තිබෙනවා. ඉතාම වැදගත් පොදු රාජකාරි මෙන්ම පෞද්ගලික කර්තව්‍යයනුත් ඉටුකිරීම තමුන්නාන්සේලාට භාර කිරීමෙන් එම ආණ්ඩු තමුන්නාන්සේලා කෙරෙහි තිබෙන විශ්වාසය ප්‍රදර්ශනය කර තිබෙනවා.

නීතිය, මානව ශිෂ්ටාචාරයේ අත්‍යවශ්‍ය අංගයක් බව අපට ඉතිහාසයෙන් පැහැදිලි වෙනවා. ශිෂ්ටාචාරය උසස් වන තරමටම, පුද්ගලයින් නීතියට දක්වන සැලකිල්ලත් වැඩි වෙනවා. ආදිකාලීන ශිෂ්ටාචාර බොහෝවිට නීතියට පිටුපා ක්‍රියා කරන තත්ත්වයක් පැවතුණා. ලෝකයේ ප්‍රමුඛ ආගම් දහම් සියල්ලක්මත් නීතිය පිළිබඳ සිය විශ්වාසය මැනවින් ප්‍රදර්ශනය කරනවා. බුදුදහම පදනම් වී තිබෙන්නේ අනිත්‍යතා ධර්මයත් කර්ම නීතියත් මතයි. මුළුමහත් බෞද්ධ චින්තනය ම මෙම අවබෝධය හා සුවිශේෂ අන්දමකින් බැඳී පවතිනවා. පටිච්ච සමුප්පාද ධර්මය, සදාචාර හා විනය නීති යන මේවාටත් මේ අවබෝධය බලපානවා. මූලික වශයෙන් බලනවිට, මේ සියල්ලක්ම සුසිල්වත් ජීවිතය පිළිබඳ නීති බව පෙනී යනවා. මෙම සදාචාර නීති පිළිගැනීම තමන්ගේත්, අනුන්ගේත් යහපතට හේතු වෙනවා.

හින්දු ධර්මය සම්බන්ධ ගැඹුරු නියාම පිළිවෙත් තිබෙනවා. තුන්වන ශතවර්ෂයේ දී පමණ සංග්‍රහ කර තිබෙන මනු නීතිය තමයි, හින්දු නීති ශාස්ත්‍රයේ ප්‍රභවය. හින්දු ධර්මයේ එන චරියා පිළිබඳ තේමාවෙනුත් අදහස් වන්නේ නීතිය පිළිබඳ සංකල්පයක්. ඉස්ලාම් ධර්මය සංකල්පය අතින් බැලුවත් ව්‍යවහාරය අතින් බැලුවත් නීති පද්ධතියක් මත බොහෝ සෙයින් පදනම් වී තිබෙනවා. ක්‍රිස්තු ධර්මය නීතිය පිළිබඳ සංකල්පය පිළිගෙන ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. කිතු දහමේ දස පනත ගෞරවනීය

ශික්ෂාපද පද්ධතියක් හැටියට පවතිනවා. ක්‍රිස්තු ධර්මයේ බොහෝ නිකායික ඉගැන්වීම් විනය නීති පද්ධතියකින් පාලනය වෙනවා. ඇත්තවශයෙන්ම, ශ්‍රේෂ්ඨ ආගමික ශාස්තෲන් වහන්සේලා සිය දර්ශනයන් සමාජයට ඉදිරිපත් කරන්න නීතිය මාධ්‍යයක් කර ගත්තා.

ශ්‍රේෂ්ඨ සම්ප්‍රදායන් සමගත් සදාකාලික සත්‍යයන් සමගත් ගොඩනැගී තිබෙන සම්බන්ධය නිසා, නීතිය පිළිබඳ සංකල්පයට විශේෂ පාරිශුද්ධත්වයක් ලැබුණා. නීතිය පිළිබඳ සංකල්පයට හිමිවුණ මෙම අතිවිශේෂ ගෞරවය පසුව ලෞකික නීතියටත් ආරෝපණය වෙන්න පටන් ගත්තා. ලෞකික නීතියේ ආදි ප්‍රභවය වුණේ මහා රජවරුන් හා වෙනත් ආකාරයේ පාලකයින්. මේ මහා රජවරුනුත් පාලකයිනුත් අතුරින් සමහර අය නීති සම්පාදකයින් හැටියට ප්‍රසිද්ධියට පත් වුණා. ධර්මාශෝක මහාධිරාජයා, ජස්ටිනියන් නම් බයිසැන්ටයින් රෝමානු මහාධිරාජයා යන අය මෙලෙස නීති සම්පාදකයින් හැටියට ප්‍රසිද්ධියට පත් අයයි. රාජ්‍ය පාලනයට, රජවරුන්ගේ දේවවරම පිළිබඳ හැඟීම නිසා ලෞකික නීතියටත් පාරිශුද්ධත්වයක් ආරෝපණය වන්නට පටන් ගත්තා.

ලෞකික නීතිය, ඒ කියන්නේ, රටවල් පාලනය කරන නීතිය — මිනිසුන් අතර ගනුදෙනු පාලනය වන නීතිය — මිනිසුන් විසිනුයි නිර්මාණය කරගනු ලැබුවේ. ඒවා මිනිසුන් සඳහාම ඇති කරගෙන තිබෙන බවත් කිව යුතුයි. එමනිසා, ඒවා සම්බන්ධ යම් පාරිශුද්ධත්වයක් තිබෙනවා යයි කියන්න හේතුවක් නැහැ. ඒවා සාධාරණ නිසා, යුක්තිසහගත නිසා අප ඒවාට ගරු කරනවා. ඒවා තර්කානුකූල නිසාත්, බුද්ධිගෝචර නිසාත් අප ඒවාට ගරු කරනවා. නීතිය එහෙම නුනොත්, නීතිඥයින් තමයි, ඒවාට පළමුවෙන්ම අභියෝග කරන්නේ.

තනි තනි නීති සම්බන්ධයෙන් සත්‍යවන දේ නීති පද්ධති සම්බන්ධයෙනුත් සත්‍යයි. විවිධ හේතු නිසා අප නීති පද්ධතිවලට පාරිශුද්ධත්වයක් ආරෝපණය කරනවා. ඉපැරණි බව සලකා අප සමහරවිට එසේ කරනවා. තමන් නොවරදිනසුළු පුද්ගලයින් වශයෙන් සිතා සිටි අය විසින් සාදන ලද නිසාත් අප සමහරවිට නීති පද්ධතිවලට පාරිශුද්ධත්වයක් ආරෝපනය කරනවා. නීතිය සකස්වී මතුවිය යුත්තේ නීතියේ ප්‍රයෝජනය අවශ්‍ය, එයින් පාලනය වන ජනසමාජය තුළින්මයි. පවත්නා සමාජ තත්ත්වයන්ට නීතිය අදාළ වෙන්න ඕන. නවීන

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවල විශේෂයෙන්ම එය එසේ විය යුතුයි. ජනතාව පාලනය කරන අය, ජනතාවගේ ආචාර විධිය ගැන සිතා බලන්න ඕන. පාලකයින් කාලීන ජනතා අවශ්‍යතාවන් ගැන සැලකිලිමත් විය යුතුයි. එහෙම නොකොලොත් එම පාලකයින් යල්පැනගිය අදහස් තිබෙන අය හැටියට මහජනයා විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලබනවා. එම ප්‍රතිපත්තිය අනුවම නීති පද්ධති ගැනත් කල්පනා කිරීම තර්කානුකූලයි.

තමුත්තාත්සේලාගේ මෙම සාකච්ඡා සැසිවාරයේදී නීතිඥ වෘත්තියේ අනාගත කාර්යභාරය සාකච්ඡාවට භාජනය වෙනවා. ඇතැම්විට අපේ නීති පද්ධතියේ නිර්මාණයට අදාල ප්‍රශ්න තමුත්තාත්සේලා සාකච්ඡාවට භාජනය කරනවා ඇති. අපේ නීති පද්ධතියෙන් විශාල ප්‍රමාණයක් පදනම්වී තිබෙන්නේ රෝම-ලන්දේසි සම්ප්‍රදායය මතයි. පහළොස්වන ශතවර්ෂයේ සිට දහනමවන ශතවර්ෂය දක්වා පමණ වන කාලසීමාව තුළ මේ නීති පද්ධතිය ඕලන්දයේ ක්‍රියාත්මක වුණ බව තමුත්තාත්සේලා දන්නවා. ඊට පසුව එම නීති පද්ධතිය වෙනුවට නැපෝලියන් නීති සංග්‍රහය භාවිතයට පැමිණියා. එයිනුත් පසුව ඕලන්ද සිවිල් නීති සංග්‍රහය භාවිතයට පැමිණියා. රෝම-ලන්දේසි නීති පද්ධතිය ක්‍රියාත්මකව පැවති ලෝකයේ ප්‍රදේශ බොහොමයකත් එම නීති ක්‍රමය අතහැරදමනු ලැබුවා. ශ්‍රී ලංකාවේ අපත් එම නීති පද්ධතියේ යම් යම් කොටස් මද වශයෙන් වෙනස්කර තිබෙනවා ; සංශෝධනය කර තිබෙනවා. මෙම නීති පද්ධතියේ තවත් සංකල්පීය සංශෝධන ඇති කිරීම අප විසින් සලකාබැලිය යුතු නේද ? අප එසේ කරනොත්, අප පිළිගත යුතු වඩාත් අංගසම්පූර්ණ නීති පද්ධතිය කුමක්ද ? යල්පැනගිය නීති අයුක්තිසහගත නීති වියහැකි බව වෙන කාහටත් වඩා හොඳින් නීතිවේදීන් දන්නවා. ඒවාගේම, යල්පැනගිය නීති පද්ධති ඇතැම්විට අසාධාරණ ඒවා බවට පත්වෙන්න පුළුවන් ; අපට බාධා පමුණුවන ඒවා වෙන්න පුළුවන්.

නීතියේ සේවය ලැබිය යුතු, නීතිඥයින් නොවන සාමාන්‍ය ජනතාවගේ සිත අවුල් කරන ප්‍රශ්න දෙකක් තිබෙනවා. එයින් පළමුවැන්න මෙයයි — අපේ නීතිය, නීති පූර්වාදර්ශවලට දනට තරම් වැදගත්කමක් දිය යුතුද ? පූර්වාදර්ශ බොහොමයක් වෙනත් කාලවලට, වෙනත් යුගවලට අදලවන ඒවා. අධිකරණමය තීරණ ගන්නාවිට මාර්ගෝපදේශ හැටියට ගතහැකි හොඳම දේ මේ පූර්වාදර්ශද ? විශේෂයෙන්ම, ශ්‍රී ලංකාව වැනි වේගයෙන් වෙනස්වන, සංවර්ධනය වන රටක එසේ විය යුතුද ? බොහෝ අංශවලින් අපේ රට අද්විතීය ස්වභාවයක් ගන්නවා. අපේ රටේ දුර්ලභ පිළිවෙළේ

බහුසංස්කෘතික, බහුජනවාර්ගික, බහුආගමික මිශ්‍රණයක් තිබෙනවා. බොහෝ දුෂ්කරතා පැමිණවීම් මැද්දේ අප සැලකිය යුතු සංවර්ධනයක් ලබා තිබෙනවා. දන් විශාල පරිමාණයේ සමාජ පරිවර්තන, ඒවාගේම අත්හදබැලීම් සිදුවේගෙන යනවා. හානිදයක ආකාරයේ වාදභේද, ගැටුම් ආදියත් සිදුවෙනවා. මේ තත්ත්වය අනුව බලනවිට, පැරණි නීති පූර්වාදර්ශ කෙරෙහි කොතරම්දුරට විශ්වාසය තබන්න පුළුවන්ද ? ආධ්‍යාත්මික සත්‍යය, පරම සත්‍ය නිසාම සදකාලිකයි. නමුත් ලෞකික පූර්වාදර්ශ සදකාලික ඒවා හැටියට සලකන්න පුළුවන්ද ? බොහෝසෙයින්ම වෙනස් ඓතිහාසික තත්ත්වයන් යටතේ, සමාජ තත්ත්වයන් යටතේ බිහිව තිබෙන පූර්වාදර්ශ වලංගු විය හැක්කේ කොයිතරම් ප්‍රමාණයකටද ?

යුක්තිය පසිඳලීම අතින් සිදුවන ප්‍රමාදය තමයි, ශ්‍රී ලංකාවාසී අපගේ අවධානය යොමුවිය යුතුව තිබෙන දෙවන වැදගත් කාරණය. විසඳුමක් නැතිව අවුරුදු ගණන් තිබෙන නඩු ගැන විශ්වාස කළ නොහැකි කතා අපට අසන්නට ලැබෙනවා. මේ ප්‍රමාදවලට හේතුව මොකක්ද ? ඊට හේතුව වී තිබෙන්නේ අනන්ත අප්‍රමාණ බාධකවලට ඉඩතබන නීති පද්ධතියද ? යුක්තිය පසිඳලීමේදී ප්‍රමාදවීම් සිදුවීම සාමාන්‍ය දෙයක් බවට පත් වුවහොත් මහජනතාව තුළ තිබෙන විශ්වාසය නැතිව යනවා. තමන්ගේ ප්‍රශ්න විසඳාගන්න නීතියෙන් බාහිර මාර්ගවලට බැසීමට ඔවුන් පෙළඹෙනවා. එසේ සිදුවනවිට නීති පද්ධතියේ වටිනාකම අඩුවී යනවා. නීතිය කෙරෙහි මහජනයා තුළ තිබෙන විශ්වාසය තමයි, කාර්යක්ෂම නීති පද්ධතියක පදනම. යුක්තිය පසිඳලීම ප්‍රමාදවීම නිසා නීතිය කෙරෙහි මහජන විශ්වාසය හීනවී ගියවිට මුළුමහත් නීති පද්ධතියම අනතුරට මුහුනපානවා. එම විශ්වාස භංගත්වය අන්තිමේදී මුළු නීති පද්ධතියම විනාශ කරන්න පුළුවන්. "අධික වුවමනාව නීතියක් සලකන්නේ නැහැ" කියා වර්ෂ 1654 තරම් ඈතදී ඔලිවර් ක්‍රොම්වෙල් ප්‍රකාශ කළා. යුක්තිය ඉටුකිරීම කඩිනම් කිරීමට අවශ්‍ය යම් ආධාරයක් වේනම් රජය නිසැකවම එම ආධාරය ලැබෙන්නට සලස්වන බවට මම සහතික වෙනවා.

නොයෙක් අතින් අධිකරණයට විශේෂ වගකීම් තිබෙනවා. අප්‍රමාදව යුක්තිය ඉටුකරලීම අධිකරණයෙන් සහතිකවිය යුතුව තිබෙනවා. අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය සහතික කෙරෙනවා. නිත්‍යානුකූලව ලැබූ අවසරයක් නැතිව අධිකරණයේ

ක්‍රියාකාරිත්වයට මැදිහත්වීම දඬුවම් ලැබියහැකි වරදක්. අධිකරණ නිලධාරීන්ට යම් යම් බැඳීම්වලින් නිදහස ලබාදී තිබෙනවා. මන්දෝත්සාහීකම හෝ අකාර්යක්ෂමතාව වසන්කර ගන්නට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාමය විධිවිධාන පාවිච්චි කිරීමට ඉඩ නොතැබීම ඉතාම වැදගත් බව සඳහන් කරන්නට සතුටුයි.

ස්වාධීනත්වය, අපක්ෂපාතීත්වය, කාර්යක්ෂමතාව අතින් අධිකරණයේ පූර්වාදර්ශය ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වෙනවා. ජනතාවගේ එම විශ්වාසය කඩනොවන අන්දමට ක්‍රියාකිරීම අවශ්‍යයි. මහජනතාව අධිකරණය මත තබා තිබෙන එම විශ්වාසය ආරක්ෂා කරන රැකවල්කරුත්, භාරකරුත් හැටියට නීතිඥ වෘත්තිය හඳුන්වන්න පුළුවන්. විනිශ්වය සභාවත්, තමුන්නාන්සේලාගේ සේවාදායක මහජනයාත් සමග පවත්වන සම්බන්ධයේදී නීතිඥයින් හැටියට, එය තමුන්නාන්සේලා සියලුදෙනා සිත තබාගෙන සිටින එක් වගකීමක් බවට මට සැකයක් නැහැ.

නීතිඥ වෘත්තිය සැමවිටම අප රටේ ශුභසිද්ධිය ගැන උනන්දුවක් දක්වා තිබෙනවා. මෙකල නිරතුරුව අපට අසන්නට ලැබෙන්නේ භීෂණයත්, ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියාත් පිළිබඳ ආරංචි. මේවා ගැන අප කණස්සලු වෙනවා ; සංවේගයට පත් වෙනවා. මේවාගේ කෙටිකාලීන, තාවකාලික කාරණා නිසා අපේ දීර්ඝකාලීන අරමුණු අප අමතක නොකළ යුතුයි. අපේ අනාගතය තීරණය වන්නේ, ඉතිහාසයේ වඩාත් ගැඹුරු, අර්ථවත් ඉදිරි පිම්වල ප්‍රතිඵලය උඩ මිස එදිනෙදා සිදුවන, අපගේ සිත් කලඹන තාවකාලික සිද්ධිවල තත්ත්වය අනුව නොවෙයි.

බුද්ධිමත් ජනයා සැමවිටම දීර්ඝකාලීන අරමුණු සිහියේ තබාගෙන ක්‍රියාකරනවා. එසේ ක්‍රියා කරන්නට ප්‍රඥාවත්, අන්දකීමත් අවශ්‍යයි. කෙසේවුවත් අන්තිමේදී ජාතියක ජීවිතයට වැදගත් වන්නේ අනාගතයට යොමුවුණ දර්ශනයයි. මෙය වැලැක්විය නොහැකි පරිවර්තන සිදුවන යුගයක් බව දූරදර්ශී කල්පනාවට වැටහෙනවා. අද අප පිවිසෙමින් සිටින්නේ, මේ පරිවර්තනය පිළිබඳ සත්‍යය තේරුම්ගත්, එය පිළිගත් අය සඳහා නිර්මාණය වන ලෝකයටයි. විවිධත්වය තුළ ශක්තිය තිබෙනවා. සංස්කෘතික විවිධත්වයෙන් ලබන්න පුළුවන් ප්‍රතිලාභ අතිවිශාලයි. දැන් නිර්මාණයවන ලෝකය ගැටුම්වලින් බිහිවන ලෝකයක් වෙන්න පුළුවන්. නමුත් එය ගැටුම්වලින් හැඩගැසෙන ලෝකයක් නම් නොවෙයි. එය

එදිරිවාදුකමේත්, මතභේදයේත්, ගැටුමේත් විනාශය අභිබවා සාකච්ඡාව, සමගි සම්මුතිය, පොදු එකඟත්වය කියන සාරධර්ම ඉස්මතුවන ලොවක්. දැහැමි බව, යුක්තිසහගත බව, නීතිගරුක බව මත පිහිටි ලොවක් ගොඩනැගීම අපේ අරමුණ විය යුතුයි.

අප බලාපොරොත්තුවන පරිවර්තන බොහොමයකටම අපට අවතීර්ණ වන්න පුළුවන් වන්නේ නීතිය මගින්. පරිවර්තනයේ ස්වභාවය නීතියෙන් විස්තර කෙරෙනවා ඇති. පුද්ගලයින්ගේත්, කණ්ඩායම්වලත් වගකීම නීතියෙන් විස්තරකර දක්වෙනවා. අපේ ව්‍යවස්ථාදායකය අද නීති අණපනත් පැනවීමේ කාර්යයෙහි බෙහෙවින් නිරතව සිටිනවා. මේ නීතිරීති අපේ සමාජ ජීවිතයට, දේශපාලන ජීවිතයට, ආර්ථික ජීවිතයට බොහෝ සෙයින් බලපානවා ඇති. අපේ ව්‍යවස්ථාදායකය විසින් පනවන ලද නීතිරීතිවල අරමුණ අපේ සමාජ, දේශපාලන, ආර්ථික ශුභසිද්ධිය නැංවීමයි. මෙවැනි සාකච්ඡා සහ පැවැත්වීමෙන් අපේ සමාජය ප්‍රතිසංවිධානය වන්නට තුඩුදෙන නීති සම්පාදන කාර්යය සඳහා සාමූහිකව සහභාගිවන්න නීතිඥ වෘත්තියට අවස්ථාව ලැබෙනවා. මෙම කටයුත්ත ඉටු නොකොළොත් ගෙවන්න සිදුවන වන්දිය ගැන තමුන්නාන්සේලාට මතක් කරන්න ඕනැය කියා මා හිතන්නේ නැහැ.

මා තවත් කාරණයක් ගැන වචන ස්වල්පයක් කථාකරන්න කැමතියි. එය තමයි, නීතිඥයාගේ කාර්යභාරය. නීතිඥයාගේ කාර්යභාරය කුමක් විය යුතුද ? සංවර්ධනය වන්නට තැත්කරන රටක නීතිඥයා ක්‍රියාකළ යුත්තේ කොහොමද ? ඇත්තවශයෙන්ම ඔහු ගාස්තු එක්කාසුකරන යන්ත්‍රයක්වීම සුදුසුද ? විශිෂ්ට අන්දමින් ක්‍රියාකාරීවන නීතිඥ වෘත්තිය, හුදු වෘත්තියකට වඩා ඉහළ මට්ටමකට නැඟ තිබෙනවා. එය පුද්ගලයා උසස් චේතනාවෙන් යුතුව ඇප කැපවුණු කටයුත්තක් හැටියට පැවති තිබෙනවා. එය ජනානුකම්පාවෙන් ව්‍යාවෘතවන කාර්යයක් වෙන්න ඕන. නොයෙක් වෘත්තීන්වල නිරත අයට ජීවිකා වෘත්තිය කරගැනීම අවශ්‍ය බව ඇත්ත. නමුත් පොදුජන යහපත තකා අපේ කාලයෙන් හැකිතරම් ප්‍රමාණයක් පරිත්‍යාග කිරීම අවශ්‍යයි. අපේ ජනතාව අතුරින් විශාල සංඛ්‍යාවක් දිළිඳුබවේ ගැලීසිටින බව අප මතක තබාගන්න ඕන. ඔවුන්ට නීති උපදෙස් ලබාගන්න අවශ්‍ය වියහියදම් දරන්න බැහැ. එනමුත් ඔවුන් බොහෝ දෙනෙකුට නීති උපදෙස් අවශ්‍ය වෙනවා. ඔවුන්ට එය ලබාගන්න පුළුවන් වන්නේ නීතිඥ වෘත්තිය දක්වන කාරුණිකභාවය තුළින් පමණයි. තමුන්නාන්සේලාගේ වෘත්තියේ ඉහළම සම්ප්‍රදායයන් ඉදිරියට

ගෙනයන්නට පුළුවන් වන්නේ ජනතා සේවය පිළිබඳ තමුන්නාන්සේලාගේ උරුමය තවදුරටත් පෝෂණය කිරීමේ යෙදුණහොත් පමණයි. තමන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නට නීතිඥයෙකු නැතිකම නිසා අප රටේ කිසිම පුරවැසියෙකුට දුෂ්කරතාවට පත්වීමට සිදු නොවිය යුතුයි. මේ අරමුණ ඉටුකර ගන්නට හැකි වන්නේ නීතිඥ වෘත්තියේ ජනතා හිතකාමිත්වය තුළින් පමණයි.

තමුන්නාන්සේලාගේ නීතිඥ මණ්ඩල සැසිවාරය පවත්වන ගමන්ම තමුන්නාන්සේලාගේ සැළකිල්ලට භාජනය කළහැකි තවත් වැදගත් කරුණක් තිබෙනවා. එය තමයි, ශිෂ්ටාචාරයේ ප්‍රතිඵලය ලෙසට නීතියට ලැබී තිබෙන ආචාරවිධිය. විධිමත් නීතිය නම්, තමුන්නාන්සේලාට නීති ග්‍රන්ථවලත්, නීති අණපනත්වලත් දකගන්නට පුළුවන්. නමුත් නීතියේ සංස්කෘතික ස්වභාවය සමාජ තත්ත්වයේ පිළිබිඹුවක් හැටියට නිර්මාණය වන්නක්. ඒ ඒ ශිෂ්ටාචාර වඩ වඩාත් දියුණුවකරා යනවිට ඒවා " කැලෑවේ නීතිය " ඉක්මවා " නීතියේ ආධිපත්‍යය " කරා යනවා. ශ්‍රී ලාංකික සමාජය පරිනාම වෙමින් කැලෑවේ නීතිය පවතින තත්ත්වයෙන් බොහෝ ඉදිරියට ගොස් සිටිනවා. අපේ ස්වාධීනත්වයත්, අපේ වර්තමාන ජන ජීවිතයත් " නීතියේ ආධිපත්‍යය " පදනම් කරගෙනයි, පවතින්නේ. ආදිකාලයට ගැලපෙන ගතිවලින් යුක්ත පුද්ගලයින් ම්ලේච්ඡ ක්‍රම පාවිච්චි කරමින් අද අප ආපසු නොදියුණු යුගයට ගෙනයන්න මහන්සි ගන්නවා. ඔවුන්ගේ ක්‍රමය තමයි, " භීෂණයේ ආධිපත්‍යය ", " වැරැද්දේ ආධිපත්‍යය " තමයි, ඔවුන්ගේ දර්ශනය ; ඔවුන්ගේ අරමුණ " කැලෑ නීතියේ ආධිපත්‍යය " පිහිටුවීමයි.

අද අප ජීවත් වන්නේ මිනිසුන්ගේ හැඟීම් — චිත්තවේග — තදින් ප්‍රකෝප කරවන්න පුළුවන් සමාජයක. විචාර බුද්ධිය විනාශකරන මේ චිත්තවේගවල ප්‍රතිඵල අද අප වටා සෑම තැනකම දකින්නට තිබෙනවා. හිංසාව, අමානුෂිකබව, කෲරකම මේ චිත්තවේගවලට වහල්වීමේ ප්‍රතිඵලයි. මෙම චිත්තවේග නමැති කැලඹුණු සාගරයේ විචාර බුද්ධියේ ධජය අප ඔසවන්න ඕන. සමතුලිත බවේත්, අපක්ෂපාතීත්වයේත් හඬට අප කන්දෙන්න ඕන. නීතියේ ආවේනික ස්වභාවය තමයි, විචාරශීලි බවත්, විෂය මූලකව, නැත්නම්, යථාභූතඥානයෙන් යුතුව කල්පනා කිරීමත්. නීතිඥ වෘත්තිය තමයි, මේ සාරධර්මවල ආරක්ෂකයා. මේ උතුම් සාරධර්මවල දුන් භිගයක් පවතින නිසා අප ඒවා ආරක්ෂා කරගන්න ඕන. අප, අන්අය තුළත් මේ සාරධර්මවලට තිබෙන

පක්ෂපාතිකම දියුණු කරන්න ඕන. කුමක් නිසාද යත්, අපට සාමයෙන්, සමගියෙන් ජීවත්වන්නට ලැබෙන්නේ අනිකුත් අයත් ඒ සාරධර්මවලට ගරු කළොත් පමණක්වන නිසයි.

තමුන්නාන්සේලාගේ සාකච්ඡා සර්වප්‍රකාරයෙන්ම සාර්ථක වේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ස්තූතියි !

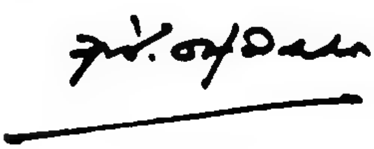

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற இலங்கைச் சட்டவறிஞர் சங்கத்தின் முதலாவது ஆண்டமர்வினதும் தேசியச் சட்ட மாநாட்டினதும் அங்குரார்ப்பண விழாவின்போது அதிமேதகு ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை

1990 ஆகஸ்ட் 31 ஆந் திகதி

இலங்கைச் சட்டவறிஞர் சங்கத்தின் முதலாவது ஆண்டமர்வு இதுவென அறிந்து கொண்டேன். இச் சிறப்புமிக்க வைபவத்தில் கலந்துகொள்ளும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தமையையிட்டு நான் மன மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். "சட்டமும், புதுயுகத்தின் தேவைகளுக் கேற்பச் சட்டம் வளரவேண்டிய முறையும்" என்னும் பொருள்பற்றி இந்த அமர்வின்போது ஆராயப்படும். இது, எங்களுக்குப் பலத்த அறைகூவல் விடுகின்றதும் மிகப்பொருத்தமானதுமான ஆய்வுப் பொருளாகும். எமது சமுதாயத்தில் மிகப்பெரிய மாற்றங்கள் உருவாகக் கூடிய எதிர்காலம் எங்களுக்கு உண்டு. இம் மாற்றத்தின் அறைகூவலினைச் சமாளிப்பதற்கு மக்கள் பிரதிநிதிகளும், உயர் தொழிலர்கள், அரச அலுவலர்கள் ஆகிய நாங்கள் அனைவரும் எங்களைத் தயார்படுத்திக்கொள்வது அவசியமாகும். எனவே, இந்த அறைகூவல்களையும் மாற்றங்களையும் பற்றிய சில கருத்துக்களை உங்களுடன் பரிமாறிக்கொள்வதில் நான் பேருவகை அடைகின்றேன்.

இலங்கையின் சட்டவறிஞர்களாகிய நீங்கள் அனைவரும் இந்நாட்டை வளமாக்குவதற்குப் பலவாறு சேவையாற்றி உள்ளீர்கள். நீங்கள் சட்டத்துறையிலும் ஏனைய பல துறைகளிலும் அச் சேவையை ஆற்றியுள்ளீர்கள். அந்தச் சேவைகள் எங்கள் நாட்டு மக்களை நல்வழிப்படுத்தப் பேருதவி புரிந்துள்ளன. அச் சேவைகளின் மதிப்பு பண மூலமான மதிப்பினைக் கடந்து செல்கின்றது. அவை எங்கள் நிறுவன அமைப்புகளையும் எங்கள் பொருளாதாரத்தையும் எங்கள் அரசியல் முறைமையினையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் மாற்றியுள்ளன. எனவே, நாங்கள் சட்டத் தொழில் மாட்சியைப் பலவாறு பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இதுகாறும் பதவிவகித்த அரசுகளும் பொது மக்களும் அனுபவம்பெற்ற சட்ட வல்லுநர்களிடம் மிக முக்கியமான அரசப் பணிகளையும் சொந்தப் பணிகளையும் ஒப்படைப்பதன்மூலம் சட்டத்துறையில் அவர்கள் வைத்துள்ள நம்பிக்கையினை நன்கு நிரூபித்துள்ளனர்.

நாகரீகத்தின் இணைபிரியாக் கூறாகச் சட்டம் இருந்து வந்துள்ளதைச் சரித்திரம் எங்களுக்குக் கூறுகின்றது. வளர்ச்சிமிக்க நாகரீகங்களில் சட்டத்துக்குப் பெரும் மதிப்பு உண்டு. வளர்ச்சி குன்றிய நாகரீகங்களில் சட்டங்கள் பேணப்படுவதில்லை. உலகில் உள்ள பிரதான மதங்கள் யாவும் சட்டத்தைப் போற்றுவனவாகும். புத்தமதம் நிலையாமைக் கோட்பாட்டினையும் கன்ம நியதியையும் கற்பிக்கின்றது. பௌத்த தத்துவ ஞானங்கள் யாவும் இக் கன்ம நியதியோடு சார்பிற் தோன்றும் நியதி, சீலங்கள், வினய விதிகள் ஆகியவற்றோடும் தொடர்புடையனவாகும். இவை தன்மவினய (தன்மமும், ஒழுக்கமும்) எனப்படும். இவ்வொழுக்க விதிகளைப் பின்பற்றுதல் தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும்.

இந்து மதத்திலும் அதற்கே சிறப்பான பெருநீதிகள் உள்ளன. ஏறத்தாழ கி. பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட மனுநீதிகள் இந்துச் சட்டதிட்டங்களுக்கு அடித்தளமாக அமைந்துள்ளன. இந்துமத நூல்களில் நுவலப்படும் தர்மம் என்பது சட்டப்பாங்குடையதொன்றாகும். கோட்பாட்டளவிலும் செய்முறை அடிப்படையிலும் இஸ்லாம் ஆழ்ந்த சட்டப்பாங்குடைய மதமாகும். அம் மதத்தின் தொழுகை முறைகளுக்கு இதுகாறும் பல்வேறு சட்டவாதிகள் வரைவிலக்கணம் கூறி வருகின்றனர். கிறிஸ்தவ மதத்துப் பெரியார்களும் சட்டக்கோட்பாடுகளை

ஏற்று விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளனர். பத்துக் கட்டளைகள் மதிப்புக்குரிய ஒழுக்கவியல் விதிகளாகப் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. திருச்சபைச் சட்டங்கள் கிறிஸ்தவமதப் பிரிவுகள் பலவற்றுக்கு நெறிகாட்டுகின்றன. பல மதங்களைத் தாபித்த பெரியார்கள் சநாதன தருமங்களை மக்களுக்குப் போதிப்பதற்குச் சட்டங்களைத் துணையாகக் கொண்டுள்ளனர்.

சநாதனத் தருமங்களுடன் சட்டங்கள் இணைந்து இருப்பதனால் சட்டங்கள் புனிதமானவையென உலகம் கருதி வருகின்றது. மதச் சார்பான இப் புனிதத்துவம் காரணமாக உலகியல் சட்டங்களும் புனிதமானவை என்ற எண்ணம் நாளடைவில் எழுந்தது. பண்டைய மன்னர்களும் ஏனைய ஆளுநர்களும் உலகியல் சட்டங்களை ஆக்கினார்கள். இம் மன்னர்களில் பலர் சட்டவாக்குநர்களாகப் பெரும் புகழ் எய்தினார்கள். தர்மாசோகப் பெருமன்னரும் பைசன்றையின் உரோமப் பேரரசரான ஜஸ்டினியனும் உலகப் புகழ்பெற்ற சட்ட ஆக்குநர்களாகும். அரசர்கள் கடவுளின் பிரதிநிதிகளாக உள்ளனர் என்னும் எண்ணப்பாடு காரணமாக உலகியல் சட்டங்களும் புனித மானவை என்ற கொள்கையும் ஏற்பட்டது.

நாடாளும் சட்டங்களும் நாட்டு மக்களுக்கிடையிலான பிணக்குகளைத் தீர்க்கும் சட்டங்களுமெனப்படும் உலகியல் சட்டங்கள் மக்களால் இயற்றப்படுவனவாகும். அவை மக்களுக்காக இயற்றப் படுவனவுமாகும். இதனால் இவை புனிதமானவை அல்ல. அவை நீதியானவையாகவும் நியாயமானவையாகவும் இருப்பதனால் நாம் அவற்றை மதித்து வருகின்றோம். அவை காரணகாரியத் தொடர் புடையனவாகவும் பகுத்தறிவுக்குட்பட்டனவாகவும் இருப்பதனால் நாம் அவற்றை மதித்து வருகின்றோம். அவை அங்ஙனம் அமையாதவிடத்து சட்டவல்லுநர்கள் அவற்றை எதிர்த்துப்போராட முன்வருவார்கள் என்பது திண்ணம்.

தனித்தனியான சட்டங்களுக்கு ஏற்புடையவை சட்டமுறைமை களுக்கும் ஏற்புடையனவாகும். பல காரணங்களை முன்னிட்டு நாங்கள் சட்டமுறைமைகளைப் புனிதமாகக் கருதி வருகின்றோம். அவை சான்றோரால் இயற்றப்பட்டமையால் அங்ஙனம் கருதி வருகின்றோம். ஒரு சமுதாயத்தின் தேவைக்காகவும் ஒழுங்குறுத்தலுக்காகவும் ஆக்கப் படும் சட்டங்கள் அந்த சமுதாயத்திலிருந்தே தோன்றுதல் வேண்டும்.

அவை சமுதாயச் சூழலுடன் தொடர்பற்றனவாக இருத்தல் ஆகாது. இது, நவீன சனநாயக நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். நாடாளுவோர் அந்நாட்டு மக்களது அபிலாசைகளை உணர்ந்தவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் காலத்தோடு ஒத்தியலுபவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இன்றேல், வழக்கற்றுப்போன நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்படுவர். இந்த நியதி, சட்டமுறைமைகளுக்கும் ஏற்புடைத்தாதல் வேண்டுமென்பது வெள்ளிடைமலை.

உங்கள் கூட்ட அமர்வில் வருங்காலச் சட்டத் தொழிலின் கடமைப்பங்குபற்றி ஆராயப்படவுள்ளது. உங்கள் உறுப்பினர்கள் எங்கள் சட்ட அமைப்புடன் தொடர்புகொண்ட விடயங்களையும் ஆராய இடமுண்டு. எமது சட்டமுறைமையின் பெரும்பகுதி உரோம — ஒல்லாந்தர் மரபுக்குட்பட்டதாகவே உள்ளது. இச் சட்டமரபு 15 ஆம் நூற்றுண்டு முதல் 19 ஆம் நூற்றாண்டுவரை ஒல்லாந்து நாட்டில் வழங்கிவந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதன்பின்னர், நெப்போலியன் சட்டக்கோவை ஒல்லாந்தில் நடைமுறைக்கு வந்தது. இப்பொழுது ஒல்லாந்தர் சிவில் சட்டக்கோவை அமுலில் உள்ளது. உரோம, ஒல்லாந்தர் சட்டமுறையினைப் பின்பற்றிய ஏனைய பல நாடுகளும் அதனை இப்பொழுது கைவிட்டுள்ளன. இலங்கையில் நாம் அதன் சில பகுதிகளைத் திருத்தஞ் செய்தநிலையில் நடைமுறைப் படுத்தி வருகின்றோம். புதிய சட்டக் கருத்துக்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய நிலைக்கு நாங்கள் வரவில்லையா ? அங்ஙனஞ் செய்வோமாயின் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய முழுதும் அளாவிய சட்ட முறைமை யாது ? அருவழக்கிலுள்ள சட்டங்கள் சிலபோது நீதியற்ற சட்டங்களாகவும் இயங்கலாமென்பது சட்டவல்லுநர்களுக்கே நன்கு தெரிந்த விடயமாகும். அதேபோன்று, வழக்கற்றுப்போன சட்ட முறைமைகளும் சிலபோது அநீதியானவைகளாகவும் சிலபோது பெரும் பளுவினைச் சுமத்துவனவாகவும் இருக்கலாம்.

சட்டத்தால் கட்டாயம் பயனடையவேண்டியவர்களான சாதாரண மக்களை எதிர்நோக்கும் இரண்டு மிகச் சிக்கல்வாய்ந்த பிரச்சினைகள் உள்ளன. முதலாவதாக, எங்கள் சட்டங்கள் முன்னிகழ்வுகளின் சான்று வலிமையில் பெரிதும் தங்கியிருக்க வேண்டுமா ? முன்னிகழ்வுகள் பல சேய்மைக் காலங்களையும் முற்பட்ட யுகங்களையும் சேர்ந்தவைகளாகும். இவை சட்டத் தீர்ப்புகளுக்குத் தகுந்த ஆதாரங்களாக அமைவனவா ?

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

மேலும், வேகமாக மாற்றமுறும் இலங்கையினைப் போன்று வளர்முக நாட்டில் அவற்றைத் தகுந்த ஆதாரங்களாக எடுக்க வேண்டுமா ? பல வழிகளில் தனித்துவம் மிக்க சமுதாயமே எங்களுக்கு உண்டு. பல் கலாசாரங்களும், பல்லினங்களும், பல் மதங்களும் கொண்ட கலப்புச் சமுதாயமே எங்கள் நாட்டில் உண்டு. வலுக்கட்டாயத்தின் அடிப்படையில் நாங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அபிவிருத்தியை அடைந் துள்ளோம். மாபெரும் சமுதாய மாற்றங்களும் பரிசோதனைகளும் இடம்பெற்று வருகின்றன. இடரார்ந்த பிரச்சினைகள் எங்களுக்குத் தொல்லைகொடுத்து வருகின்றன. இத்தகைய சூழலில் கடந்தகால சட்ட முன்னிகழ்வுகளின் சான்று வலிமையினை எந்த அளவுக்கு நாங்கள் நம்பவேண்டும் ? மூலாதாரமான ஆன்மீக மெய்ம்மைகள் என்றும் நிலைத்திருப்பவைகளாகும். ஆனால், உலகியல் முன்னிகழ்வுகளும் என்றும் நிலைத்திருக்கும் பான்மை கொண்டனவா ? பெரிதும் வித்தியாசமான சரித்திரப் பின்னணிகளிலிருந்தும் சமுதாயச் சூழல்களிலிருந்தும் பெறப்பட்ட முன்னிகழ்வுகள் எந்த அளவுக்குச் சான்றாதாரங்களாகக் கொள்ள முடியும் ?

சட்டமுறைமையோடு தொடர்புடைய தாமதங்கள்தான் இலங்கை நாட்டை பாதித்து வருகின்ற இரண்டாவது பிரச்சினையாகும். முடிவேயின்றி பல வருடங்களாக நீண்ட நீதிமன்ற வழக்குகள் பற்றிய கதைகள் எங்களை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன. இத் தாமதங்களுக்கான காரணம் யாது ? இந்தத் தாமதங்களுக்குச் சட்டமுறைமை ஒரு காரணமாக உள்ளதா ? அன்றாடச் செயல்முறையாகத் தாமதத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் விளைவாகப் பொதுமக்கள் சட்டங்களின் மீதுள்ள நம்பிக்கையை இழப்பார்கள். மக்கள் தமது பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்குச் சட்டத்துக்குப் புறம்பான வழிகளில் செல்ல முற்படுவார்கள். அப்பொழுது சட்டமுறைமைக்கு மதிப்பு இல்லாத நிலை ஏற்படும். பயனுறுதி வாய்ந்த சட்டமுறைமைக்கு நம்பத்தகவுடைமைதான் அடிக்கல்லாக அமையும். தாமதம் காரணமாக நம்பத்தக்கவுடைமை பாதிப்புக்குள்ளானபோது சட்டங்களின் அத்திவாரமே நடுக்கம் காணுகின்றது. தாமதத்தின் விளைவாக நீதிமுறைமை முற்றாகவே அழிந்துபோகும் அபாயமும் ஏற்படலாம். " தேவைப்பாடு சட்டத்தை மதிப்பதில்லை " என்று ஒலிவர் குறொம்வெல் 1654 ஆம் ஆண்டுவாக்கில் கூறியுள்ளார். சட்ட நிருவாகம் தாமதமின்றி இடம்பெறுவதற்கு

வேண்டிய உதவிகள் யாவும் அரசாங்கத்தினுல் வழங்கப்படுமென்ற வாக்குறுதியை நான் அளிக்கின்றேன்.

பல விடையங்கள் தொடர்பில் நீதித்துறைக்கு விசேட பொறுப்பு இருக்கின்றது. நீதி நிருவாகம் தாமதமின்றி இடம்பெறுவதனை நீதித் துறை உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும். எங்கள் அரசியலமைப்பு நீதித் துறையின் சுதந்திரத்துக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கின்றது. சட்ட முறையான அதிகாரமின்றி சட்ட நிருவாகத்தில் தலையிடும் முயற்சிகள் தண்டிக்கத்தகு குற்றங்களாகும். நீதித்துறை அலுவலர்களுக்குச் சில பாதிப்பின்மைகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஊக்கமின்மையினையும் வினைத்திறைமையின்மையையும் நியாயப்படுத்துவதற்காக அரசியலமைப்புக் காப்பீட்டு உரிமைகளைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்க ஆவன செய்தல் மிக முக்கியமானதாகும்.

நீதித்துறையானது சுதந்திரத்துக்கும் ஓரங்காட்டாமைக்கும் வினைத்திறமைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கவேண்டுமென இலங்கை மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். அது, உயர்வாக மதிக்கப்பட வேண்டிய நம்பிக்கைப் பொறுப்பாகும். அந்த நம்பிக்கைப் பொறுப்பினை மிகுந்த விழிப்புடன் இருந்து பாதுகாக்கும் காவல்தெய்வமாகச் சட்டத் தொழிலர்கள் இருப்பார்கள். நீதி மன்றங்களோடும் வாடிக்கையாளர் களோடும் சட்டவறிஞர்கள் தொடர்புகொள்ளுமிடத்து இப் பாரிய பொறுப்பினை நிச்சயமாக மனதில் வைத்துக்கொள்வார்களென நான் நினைக்கின்றேன்.

எங்கள் நாட்டில் இடம்பெறுவன பற்றி சட்டத்தொழிலர்கள் எப்பொழுதும் கவலை கொண்டுள்ளனர். பெரும்பாலும் எமக்கு அச்சத்தையும் வன்முறையினையும் கொடுமையினையும் உணர்த்தும் செய்திகளை அன்றாட நிகழ்ச்சிகளின் மூலமாக நாங்கள் செவிமடுத்து வருகின்றோம். இவை எங்கள் மனதில் கவலையினையும் சில போது அனுதாபத்தையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றன. ஆனால் குறுகிய நோக்கங்களை எய்தும் பொருட்டு நீண்டகால நன்மைகளை நாங்கள் புறக்கணித்தல் ஆகாது. இன்று தோன்றி நாளை மறையும் கிளர்ச்சிகளை விட மிகப்பெரிய சரித்திரப் புரட்சிகளே எங்கள் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கின்றன.

ஆன்ற புலமையுள்ள ஆடவரும் பெண்டிரும் எப்பொழுதுமே நீள் நோக்குடையவராகவே இருப்பர். அந்நோக்கு அறிவு அனுபவங்களின் பாற்பட்டதொன்றாகும். ஆனால், இறுதியில், இந்த நுண்ணறிவு தான் ஒரு தேசிய இனம் இனிது வாழத் துணை புரிகின்றது. பின்போடப்பட முடியாத மாற்றங்கள் இடம் பெறும் ஒரு யுகத்தில் நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோமென்பது நீள் நோக்குடையவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த மாற்றத்தைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவர்கள் மட்டும் வாழுகின்ற ஒரு உலகத்தை நோக்கி நாங்கள் சென்றுகொண்டிருக்கின்றோம். பண்பாட்டுப் பல்வகைமையால் பெறக்கூடிய அளப்பரிய நன்மைகள் உண்டு. அது முரண்பாடுகளில் தோற்றமெடுக்கும் உலகமாக இருக்கலாம். ஆனால் அது முரண்பாடுகளால் உருவாக்கப்படும் உலகம் அல்ல. மோதல், சச்சரவு, முரண்பாடு ஆகிய தீய சக்திகளைக் கடந்து இயங்கும் அறிவுரைகோருதல், சமரச இணக்கம், கருத்தொருமைப்பாடு ஆகிய விழுமிய கோட்பாடுகளின் மீது எழுப்பப்பட்ட உலகமாகவே அது விளங்கும். நீதிவழுவாமை, முறைவழுவாமை, சட்டவழுவாமை ஆகியவற்றின் மீது எழுப்பப்பட்ட உலகை நோக்கியே நாங்கள் செல்லல் வேண்டும்.

சட்டங்களின் மூலமாகவே நாங்கள் உத்தேசிக்கும் பல மாற்றங்களைச் செய்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றோம். அம்மாற்றங்களின் இயல்பும், பண்பும் சட்டங்களால் நிர்ணயிக்கப்படும். தனிநபர்களினதும் குழுமங்களதும் பொறுப்புகளும் சட்டங்களால் நிர்ணயிக்கப்படும். இன்று எமது சட்டவாக்கமன்றம் சட்டங்களை ஆக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது. இச்சட்டங்கள் சமூக, அரசியல், பொருளாதார வாழ்வினை மாற்றுவனவாகவே அமையும். இச் சட்டங்கள் சமூக, அரசியல், பொருளாதார நலனின் மேம்பாட்டுக்காக இயற்றப் படுகின்றன. இத்தகைய கூட்டமர்வுகளின் மூலம் எங்கள் சமுதாயத்தை மீளமைக்கத் துணைபுரியும் சட்டவாக்கங்களை மேலும் சிறக்கச் செய்யும் பணிக்குச் சட்டத்தொழிலர்கள் ஒத்துழைப்பு நல்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. அச் சீரிய பணியினைப் புறக்கணிப்பதன் விளைவாக நாட்டுக்கு எத்தகைய இழப்பு ஏற்படுமென்பதை நான் உங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டத் தேவையில்லை.

நான் எடுத்தியம்ப வேண்டிய இன்னொரு விடயமும் உண்டு. அது சட்டவறிஞர்களின் கடமைப்பங்கு ஆகும். அது எவ்வாறு அமைதல்

வேண்டும்? வளர்முக நாடு தன்னில் சட்டவறிஞர் ஒருவர் எங்ஙனம் பணி புரிதல் வேண்டும்? அவர் பணம் சேர்க்கும் இயந்திரமாக இயங்கலாகாது என்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. சட்டத்தொழிலின் மகத்துவத்தை நோக்குமிடத்து அது வெறும் ஆதாயமீட்டும் தொழிலொன்றைவிடச் சிறந்த உத்தியோகமாகும். அது சேவைக்காக அழைக்கப்பட்ட தொழிலாகும். அது சமுதாய நலனைப் பேணும் கட்டளையினைச் சிரமேற்கொண்ட தொழிலாகும். உயர்தொழிலர்களுட் பலர் சீவியத்துக்காக உழைக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளனரென்பது உண்மையாகும். என்றாலும் நாங்கள் இயன்றவரை பொதுமக்களது நன்மைக்காகவும் எங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்வது அவசியமாகும். எங்கள் நாட்டு மக்களுட் பலர் வறுமையில் வாடுகின்றவர்கள் என்பதை நாங்கள் மறத்தலாகாது. சட்ட ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வசதி அவர்களுக்கு இல்லை. ஆயினும் ஏராளமானவர்களுக்கு சட்ட ஆலோசனை தேவைப்படுகிறது. அவர்கள் அதனை எளிதில் பெறக் கூடிய ஒரே வழி சட்டத்தொழிலர்கள் சமுதாயத்தை நேசிப்பவர்களாகப் பணி புரிவதேயாகும். உங்கள் முன்னோர்கள் காட்டிய வழியிற் சென்று தொண்டாற்ற இயலுமாயின் உங்கள் தொழிலின் அதியுயர் மாண்பினைப் பாதுகாக்க முடியும். எங்கள் நாட்டில் பிறந்த எவரும் சட்டச் சார்பாண்மை இல்லாத குறையால் அவதிப்படலாகாது. பொதுச் சேவைக்கு உங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்வதன் மூலமே இதனைச் சாதிக்க முடியும்.

இக்கூட்டமர்வுகளின்போது நீங்கள் ஆராய வேண்டிய இன்னொரு விடயமும் உண்டு. அது நாகரிகமான சமுதாயத்தை உருவாக்கச் சட்டத்திற்குள்ள பேராற்றலாகும். சம்பிரதாயமான நீதிகள் நியதிச்சட்ட நூல்களிலும் சட்டவாக்கக் கோவைகளிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் சட்டப்பண்பாடு சமுதாயச் சூழலைப் பிரதிபலிக்கின்றது. பண்பாடுகள் வளர்ச்சியுறும்போது அவை காட்டு ஆட்சியில் இருந்து சட்ட ஆட்சிக்கும் சட்டவாட்சியிலிருந்து அன்பு ஆட்சிக்கும் செல்லும் இயல்பு கொண்டவைகளாகும். இலங்கை சமுதாயம் வளர்ச்சி கண்டு காட்டாட்சிப் பருவத்தைத் தாண்டியுள்ளது. எங்கள் சுதந்திரமும் எமது நவயுக வாழ்வும் சட்டவாட்சியில் வேரூன்றியுள்ளது. ஆதிகாலப் பேர்வழிகள் காட்டுமிராண்டித்தனங்களை உபயோகித்து எங்களைப் பின்னுக்கு இழுத்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர். அவர்களது கருவி

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

திகிலாட்சியாகும். அவர்களது வாழ்க்கைக்கோட்பாடு வழுவாட்சியாகும். அவர்களது குறிக்கோள் காட்டாட்சியாகும்.

எளிதில் உணர்ச்சி வசப்படக்கூடிய சமுதாயங்களில் இன்று நாங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றோம். பகுத்தறிவற்ற உணர்ச்சி மேலீட்டினால் ஏற்படும் விளைவுகள் எம்மை நாலாபக்கங்களிலும் சூழ்ந்து உள்ளன. வன்முறை, மனிதகுணஅழிவு, மிருகத்தனம் என்பவை உணர்ச்சி மேலீட்டினால் விசுவரூபம் எடுக்கின்றன. இம்மாபெரும் உணர்ச்சிக் காட்டிலே பகுத்தறிவென்னும் கொடியை நாட்டவேண்டிய கடப்பாடு எங்களுக்கு உண்டு. சமநிலையினைப் பேணுதலும் ஒரங்காட்டாமல் நடந்து கொள்வதும் எங்கள் பணியாக இருத்தல் வேண்டும். சட்ட நியதிகளின் இயற்கூறாய் பகுத்தறிவும் புறநிலை நோக்கும் அமைந்துள்ளன. இவ் விழுமியங்களின் காவல் தெய்வம் சட்டத் தொழிலாகும். அருகிவரும் இவ்விழுமியங்களைப் பேணிக் காப்போமாக. அமைதியும் சமாதானமும் நிறைந்த வாழ்வினை உறுதிப்படுத்துவதற்கு இவ்விழுமிய பண்புகளை உலக மக்கள் அனைவருள்ளங்களிலும் பதியச் செய்வோமாக.

உங்கள் கலந்தாலோசனைகள் இனிது நிறைவு பெறுதாகுக
என வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி.

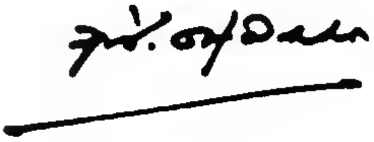

ADDRESS OF HIS EXCELLENCY R. PREMADASA, PRESIDENT, AT THE INAUGURATION OF THE FIRST ANNUAL SESSION OF THE BAR ASSOCIATION OF SRI LANKA AND THE NATIONAL LAW CONFERENCE – 31ST AUGUST 1990 AT THE B.M.I.C.H.

I understand that this is the first Annual Session of the Bar Association of Sri Lanka. On this important occasion, I am happy to be associated with you. The theme of this Session is "The Law and its Development – Towards a New Era". It is a very challenging theme. It is a very appropriate theme. The years ahead will be years in which we can expect significant changes in our society. All of us representatives of the people, professionals and public officials will have to gear ourselves to meeting these challenges of change. I welcome this opportunity to share some thoughts with you about these challenges. Let me also share some thoughts about these changes.

I must say that – you all – our Lawyers in Sri Lanka have made very fertile contributions to our country. These contributions have been both in the area of law itself and in a variety of other fields. Indeed, such efforts have helped to form the character of our nation. The value of your contribution cannot be measured in monetary terms. You have influenced our institutions. You have helped our economy. You have also strengthened our political

system. I must say that you have fashioned in large measure our attitudes towards life as well. In many ways, then, we have to be grateful to the legal profession. Successive Governments as well as our people have amply demonstrated that confidence in you. They have demonstrated that confidence by entrusting the most important public duties and also personal tasks to you-our Lawyers.

History tells us that law is an essential ingredient of civilization. The more advanced the civilization, the greater the respect for the law. The more primitive civilizations have often been lawless civilizations. All the major Religions have also been distinguished by their belief in law. Buddha Dhamma is founded on the Theory of Impermanence and Law of Karma. The whole structure of Buddhist thought has a very special relationship to this. It has a bearing on other laws such as the Laws of Dependent Origination, the Laws of Morality and the Laws of Discipline. Basically all these are the Laws of virtuous living. The practice of these virtuous laws will be beneficial to oneself and others as well.

Hinduism, too, has its own profound laws. The Laws of Manu, codified around the 3rd century A.D. are the great source of Hindu jurisprudence. The Hindu theme of Dharma has the implication of law. Islam, in both concept and practice, is a faith deeply rooted in law. Even today, expressions of worship are defined by different schools of law. Christianity has accepted and advanced the idea of Law. The Ten Commandments remain respected injunctions of morality. Canon Law governs the conduct of many representations of Christianity. In fact, for the great Founders of Faiths, law was a means by which eternal truths were made available to society.

This affiliation with great traditions and timeless truths gave the concept of law a special sanctity. This extraordinary respect gradually came to be associated with secular law. The early sources of secular law were monarchs and other rulers. Many became famous as law-givers. The great Emperor Dharmasoka and Byzantine Roman Emperor Justinian were among them. The notion of the Divine Right of Kings began to give an element of sacredness to secular law.

Secular law – the laws by which countries are governed and which govern transactions between people – are made by the people. They are also made for the people. Therefore, there is nothing sacred about them. We respect them only because they are fair and legitimate. We respect them because they are logical and rational. When they are not, lawyers are among the first to challenge them.

What applies to individual laws also applies to legal systems. We attach special sanctity to legal systems for various reasons. We do so because they are old. We do so because they were made by those who thought they were infallible. Law must spring from the society that it serves and regulates. It must not be out of touch with social conditions. This is particularly so in modern democracies. Those who govern the people have to reflect the ethos of society. They have to be responsive to their times. If not, they are rejected as obsolete. Indeed it is only logical that the same principle should apply to legal systems.

Your Session discusses the role of the legal profession in the future. Perhaps, your members will address issues

concerning our legal structure. A large part of our Legal System is lodged in the Roman-Dutch tradition. As you know, this framework of law prevailed in Holland from about the 15th to the 19th centuries. It was then replaced by the Code Napolean and thereafter by the Dutch Civil Code. Many other regions which adopted the Roman-Dutch framework also abandoned it. In Sri Lanka, we too, have modified and amended parts of it. Should we not consider further conceptual changes? If we do so what comprehensive system of law should we accept? Lawyers know, better than anyone else, that obsolete law can sometimes be unjust law. Similarly, obsolete legal systems can sometimes become unfair. Sometimes, they can also become burdensome.

To the layman, whom the law must serve, there are two very puzzling questions. The first is this : Must our law give so much authority to precedents? Most precedents come from other times and other ages. Are those the best guides for judicial decisions? Should it be so especially in a fast changing and developing country like Sri Lanka? In many ways, our society is unique. We have a rare multi-cultural, multi-ethnic and multi-religious mix. We have achieved considerable development under great duress. Major social changes and experiments are taking place. Hazardous conflicts haunt us. In these circumstances, how much reliance should we place on legal precedents from the past? Spiritual truths are ever-lasting because they are the ultimate realities. But, are secular precedents permanent? How valid are precedents derived from vastly different historical contexts and social conditions?

The second question that concerns Sri Lanka is delays in the legal system. All of us hear of unbelievable stories

about law cases that continue for years without end. What is the cause of these delays? Is it the legal system which permits endless obstructions? When delay becomes the order of the day the public will lose confidence. People begin to resort to extra-legal methods of resolving their problems. Then, the value of the legal system comes down. Confidence in the law is the foundation of an effective legal system. When that confidence is eroded by delays the very structure of law is in danger. Eventually, it may destroy the system itself. Oliver Cromwell warned as far back as 1654, that "Necessity knows no law". I can assure you that whatever assistance needed to ensure speedy justice will be given by the Government.

In many ways the judiciary has a special responsibility. The judiciary must assure the discharge of justice with speed. Our Constitution guarantees the independence of the judiciary. Attempts to interfere in the judicial process without legal authority are punishable offences. Certain immunities are provided to judicial officers. It is important to ensure that constitutional safeguards are not used to conceal lethargy or inefficiency.

The people of Sri Lanka expect their judiciary to set an example in independence, impartiality and efficiency. It is a trust that must be honoured. The legal profession is the watch-dog and the guardian of that trust. Undoubtedly it is a responsibility that all of you at the Bar have in mind in your relationship with the bench and with your clients.

The legal profession has always been rightly concerned with the condition of our country. The record of daily events often brings us news of fear, violence and terror. This evokes our concern and often our compassion. But, in

our involvement with the short view we must not lose sight of longer-term objectives. It is the deeper and more profound thrusts of history that will determine our future – not the casual excitements that come and go from day to day.

The long view is what men and women of insight have often taken. It requires wisdom and experience. Yet, in the end, it is this perspective that matters in the life of a nation. The long view tells us that this is an era of change that cannot be denied. The world into which we are moving is a world made for those who understand and accept that change. There is strength in diversity. **There are enormous benefits that can accrue from cultural pluralism. It is a world that may be born from conflict. But, it is not a world that will be shaped by conflict. It is a world in which the values of consultation, compromise and consensus will rise above the ashes of confrontation, controversy and conflict. Our vision should be that of a world built on justice, legitimacy and legality.**

Many of our links to the changes we envisage have to be realised through the law. Law will define the nature of change and its character. Law will define the responsibilities of individuals and groups. Our legislature is in the process of enacting laws today. These will affect social, political and economic life. Their aim is to improve social, political and economic well-being. Through sessions such as this, the legal profession can have collective participation in developing the legislation that will restructure our society. I do not need to remind you of the price of failure to do this.

There is another question which I would like to address. It concerns the role of the lawyer. What should it be ? How

should a lawyer in a developing country function. Surely not simply as a fee gathering machine. The legal profession at its best has been more than a profession. It has been a vocation. It has been a socially conscious calling. It is true that most professionals have to make a living. Yet, we must all donate as much time as we can for the public benefit. Let us remember that so many of our people are poor. They cannot afford legal advice. Yet, so many need that counsel. The only way they can obtain it is through social conscience of the legal profession. The highest traditions of your profession can only be maintained if the profession nurtures and continues its heritage of service. Nobody in our country should suffer from lack of legal representation. Only the public spiritedness of the profession can assure this.

As you conduct your sessions, there is another consideration that you could reflect upon. This is the civilizational ethos of law. Formal law is, of course, found in statute books and legislative enactments. But, the culture of law reflects the condition of society. As cultures advance they move from the Rule of the Jungle to the Rule of Law to the Rule of Love. As it evolved, Sri Lankan society left the Rule of the Jungle behind. Our independence and our modern existence is based on the Rule of Law. Primitive individuals, using barbaric methods, keep trying to drag us backward. The Rule of Terror is their method. The Rule of Error is their philosophy. The Rule of the Jungle is their objective.

Today, we live in societies where passions are easily inflamed. The results of emotion destroying logic are all around us. Violence, inhumanity and brutality are visible consequences of emotionalism. In this sea of passion we

need to raise the standard of reason. We need to respond to the call of balance and impartiality. The inherent nature of law is rationality and objectivity. The legal profession is the custodian of these values. Let us guard them well because they are now in short supply. Let us develop them in others because only then we can all live in peace and harmony.

I wish your deliberations all success.

I thank you.

26 AUG 2023